

[Miljøministeren]

Hvis Danmark skal have gennemført en 30 pct.s reduktion i 1995, har regeringen ikke mulighed for at indfri Folketingets dagsorden for så vidt angår forudsætningen om at bygge på dansk teknologi.

Jeg skal her bemærke, at de første anlæg til fjernelse af kvælstofilter fra danske kraftværker først vil være driftklare i 1991.

Regeringens fastlæggelse af den danske forhandlingslinje i ECE sker naturligvis på grundlag af den i Folketinget vedtagne dagsorden. Men jeg vil også godt oplyse til forståelse af den holdning, regeringen har, at beregninger i Miljøstyrelsen viser, at en 30 pct.s reduktion i 1995 i forhold til 1985 vil kræve, at vi i Danmark skal fjerne 77.000 t kvælstof fra kraftværkerne. Det svarer til, at 11 kraftværksblokke på hver 350 MW skal forsynes med anlæg, der fjerner NO_x i røggassen. Det vil koste knap 3 mia. kr., 11 × 265 mio. kr., og jo tidligere elværkerne kan reducere NO_x-emissionerne, jo større sandsynlighed er der for, at der kan bruges dansk teknologi. Det er på den baggrund, vi fastholder kommissoriet for forhandlerne.

Leif Hermann (SF):

Nu skal jeg ikke begynde som miljøministeren at genoptage debatten fra den 5. november 1987, men blot gøre opmærksom på, at miljøministeren vel forhåbentlig er klar over, at dagsordenen skal forstås i overensstemmelse med de bemærkninger, der er faldet bl.a. fra den, der stillede dagsordensforslaget. Jeg vil gerne her henlede miljøministerens opmærksomhed på, hvad fru Marianne Jelved sagde – Folketingets forhandlinger sp. 1398 – og miljøministeren skal her mærke sig, hvor flertallet ligger:

»Selvfølgelig mener Det Radikale Venstre, at vi skal kunne leve op til denne reduktion på 30 pct. i 1995, og det er bl.a. med henblik på det, at vi har ønsket en revidering af målsætning og muligheder i 1990.«

Der er altså et flertal i dette Folketing for, at miljøministeren skal støtte et forslag om 30 pct. reduktion i 1995. Er det ikke noget, der gør et vist indtryk på ministeren?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det har det sandelig også gjort. Jeg er fuldt bekendt med denne debat og også med dagsordenen. Men det, jeg har gjort her over for spør-

geren, er at gøre opmærksom på, at der var en anden side af dagsordenen, der også skulle opfyldes, og det var den at sikre og styrke udviklingen af dansk teknologi på området. Det er den forklaring, jeg har givet her om, hvordan vi skal opfylde også denne side af sagen. Det kan kun gøres under de forudsætninger, jeg her har lagt frem.

Leif Hermann (SF):

Nu forstår jeg, at miljøministeren er i gang med at kritisere Det Radikale Venstre for at have foreslået en selvmodsigende dagsorden, som ministeren selv har stemt for. Men så vil jeg gerne vide, om ministeren lægger vægt på det ene element i dagsordenen eller på det andet element i dagsordenen, for tingene kan jo åbenbart forstås på to måder. Hvad er det, der betinger, at miljøministeren helst vil forstå dem på sin måde og ikke på den måde, som den radikale ordfører fremlagde dem på.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det, der har været min opgave og er min opgave, er at få tilgodeset så væsentlige elementer, som vi overhovedet kan, af den dagsorden, der er foreslået.

Leif Hermann (SF):

Da der tilsyneladende er skabt væsentlig uklarhed om dette, vil jeg gerne spørge, om miljøministeren vil møde op til et samråd i Folketingets Miljøudvalg snarest muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 548

2) Til udenrigsministeren af:

Jørgen Tved (FK):

»Vil regeringen stadig ikke ved en eller anden form for sanktion over for den israelske regering tage afstand fra de modbydelige overgreb, som den israelske besættelsesmagt daglig foretager over for de palæstinensiske indbyggere i Gaza og Jordan?«

Jørgen Tved (FK):

Da jeg for knap en måned siden stillede udenrigsministeren næsten det samme spørgsmål, svarede udenrigsministeren mig – jeg citerer fra Folketingstidende 1987-88 sp. 4525: